

Vérfürdő Szegeden: vágyból bűn, bűnből végzet

Vérfürdő a színpadon: ritkán születik ennyire nyugtalanító színházi élmény Szegeden. Az Átváltozások nem finomkodik: sokkol, provokál és kérdéseket hagy maga után. A sajtófotós próbán kiderült, hogy Koltai M. Gábor rendezése egyszerre támadja meg az érzéseket és a gondolatokat.

[DELMAGYAR.HU](#)

2026. április 16. 19:20 | 2026. április 16. csütörtök 19:43 | olvasási idő 6 perc

KOLTAI M GÁBOR

SZEGEDI NEMZETI SZÍNHÁZ

A Szegedi Nemzeti Színház Átváltozások című produkciója – egyben az évad utolsó bemutatója – korántsem szimplán egy reneszánsz kori klasszikus feldolgozása, hanem egy olyan modern színházi élmény, amely folyamatosan **sokkolja és kizökkenti** a nézőt. A szerdai sajtófotós próbán bebizonyosodott: a Shakespeare korabeli világ és a modern miliő nem csak működőképes, de kifejezetten felkavaró elegyet alkothat. Koltai M. Gábor rendezésében egy időn és téren átívelő, groteszk világot teremtett, amelyben harmonikusan megfér egymás mellett az öltöny és a kard, a roller és a várárok, a fényképezőgép és az archaikus nyelvezet.

Átváltozások: ki az áldozat, és ki a tettes? A válasz korántsem egyértelmű. Fotó: Karnok Csaba

Átváltozások: a szereplőkkel együtt zuhan a néző is

A szereplők folyamatosan „kiszólnak” a színpadról, mintegy bűntársként bevonva a közönséget a legsötétebb döntésekbe. A néző így nem pusztán szemlélő, hanem cinkossá válik – egy olyan világban, ahol a vágy, az érdek és a képmutatás gyorsan felülírja az erkölcsöt.

Polák Ferenc Alsemerója kezdetben még idilli képet fest a szerelemről, ám a történet hamar meredek zuhanásba fordul. A gyönyörű Beatrice-Joanna (Fekete Patrícia) és a csúf De Flores (Poroszlai Kristóf) alakján keresztül a szenvedély, a manipuláció és a brutalitás egyre sötétebb formát ölt, és a néző szinte észrevétlenül sodródik a szereplőkkel együtt a mélybe. A darab egyszerre nyomasztó, sokkoló és szórakoztató: a humor és az erőszak kéz a kézben jár a színpadon. Valódi vérfürdő bontakozik ki, ahol egy levágott ujjnál jóval több is elvész.

Groteszk világok találkozása a Szegedi Nemzeti Színház színpadán

29/29 Groteszk világok találkozása a Szegedi Nemzeti Színház színpadán

A brutalitáson túl: kérdések, amelyek nem hagynak nyugodni

Az **előadás** műfaji meghatározása – reneszánsz thriller két véresen vicces részben – egyáltalán nem túlzás. A sajtófotós próbán világossá vált, hogy a történet nem riad vissza a szélsőségektől: itt nemcsak erkölcsi határok dőlnek le, hanem konkrétan testek és sorsok is megsemmisülnek.

De Middleton darabjának igazi ereje talán nem is a sokban rejlik, hanem a kérdőjelekben. Olyan zsigeri kérdéseket vet fel, minthogy mi számít bűnnek? Ki dönthet róla? Hol húzódik a határ áldozat és tettes között? Létezhet-e túl nagy ár a vágyott boldogságért? A díszlet közepén álló dombormű is ezt a bizonytalanságot erősíti: egyszerre tűnik szenvedélyesnek és fenyegetőnek, a néző időről időre elbizonytalanodhat, hogy az alakok kéjesen ölelik vagy éppen kíméletlenül pusztítják egymást?

Klasszikus, ami nem kímél: Middleton története ma is üt

Thomas Middleton és William Rowley több mint négyszáz éves műve, az Átváltozások a reneszánsz angol színház egyik **legsötétebb és legizgalmasabb** története. A cselekmény középpontjában a gazdag Beatrice-Joanna és a megszállott DeFlores végzetes játszmája áll: a férfi mindenre képes a nő kegyeiért, még arra is, hogy megszabadítsa nemkívánatos vőlegényétől – csak hogy a „jutalom” egészen más formát ölt, mint amire bárki számítana.

A sötét történet egyszerre zajlik egy nemesi udvar és egy elmegyógyintézet világában, ahol folyamatosan elmosódik a határ normalitás és őrület között, miközben a vágy, a megszállottság és a bűn egyre pusztítóbb spirálba rántja a szereplőket. Az Átváltozások nem véletlenül számít az angol színpad egyik legnagyobb klasszikusának: brutális erejű reneszánsz thriller, amelyben a horror, a fekete humor és a pszichológiai játszmák egyszerre vannak jelen.